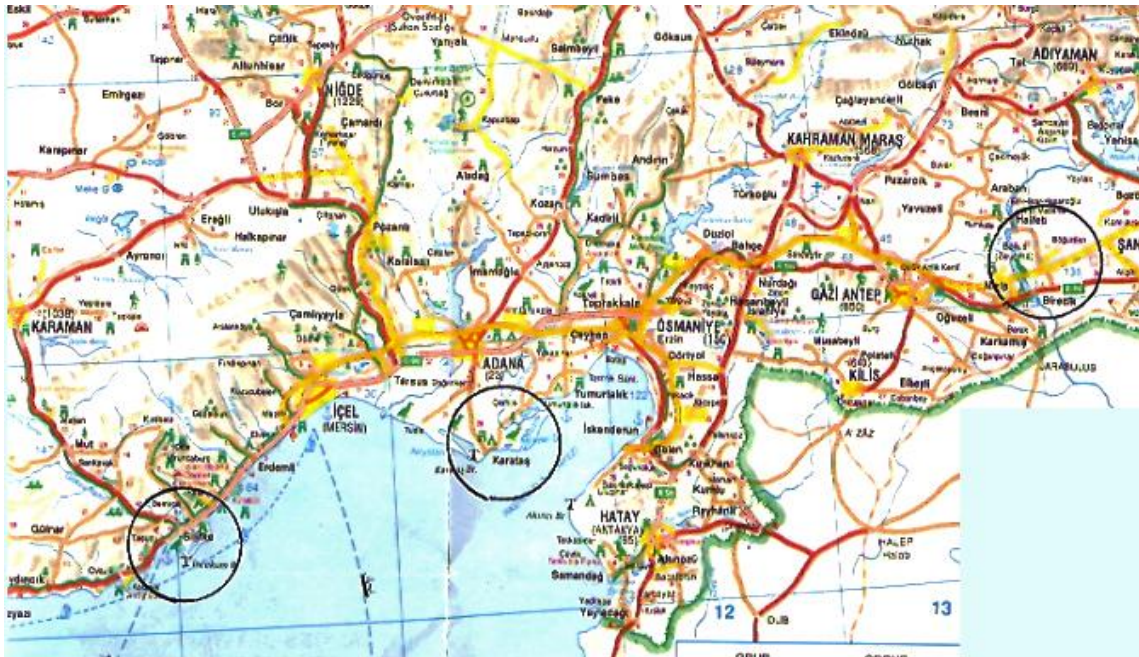

Vogelreis naar Z-O Turkije

Van 12 – 23 september 2008

Bezochte gebieden:

- de Göksu delta ten zuiden van Silifke
- de Seyhan- en Ceyhan delta's ten zuiden van Adana en
- het gebied rond Birecik en Halfeti

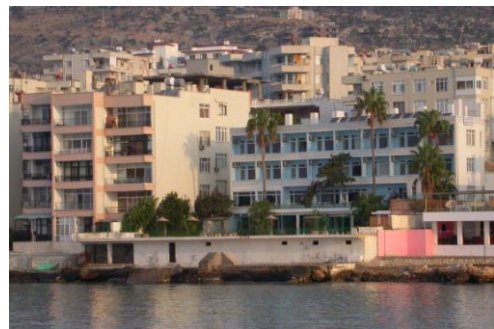

12 september.

Wij, Ab Steenvoorden en Aad Bijl, zijn met Turkish Airlines vanaf Schiphol naar Adana gevlogen met een overstap in Istanbul. Vertrek was rond 07.20 uur en om 15.15 uur plaatselijke tijd (- 1 uur) waren wij in Adana. Via Holiday Cars hadden wij bij Decar een auto gehuurd die bij het vliegveld voor ons gereed zou staan. Dit was niet het geval dus probeerden wij Decar te bellen. Het telefonisch contact verliep echter moeizaam omdat de man die ons te woord stond weinig Engels sprak. We hebben ons toen met een taxi naar het verhuurbedrijf in de stad laten brengen waar uiteindelijk bleek dat er een verkeerde datum was ingevoerd. Maar 'no problem', men had een Fiat S Linea die wel elders opgehaald moest worden. Voor de liefhebbers, de Linea is een middenklasse sedan die in Turkije wordt gemaakt en die gebaseerd is op de Grand Punto. Wij hadden besloten om, in plaats van naar Karatas (60 km vanaf Adana), eerst naar Tasucu bij de Göksu delta te gaan dat ongeveer 3 uur rijden vanaf Adana ligt. Van vogelen zou die dag toch niets meer komen.

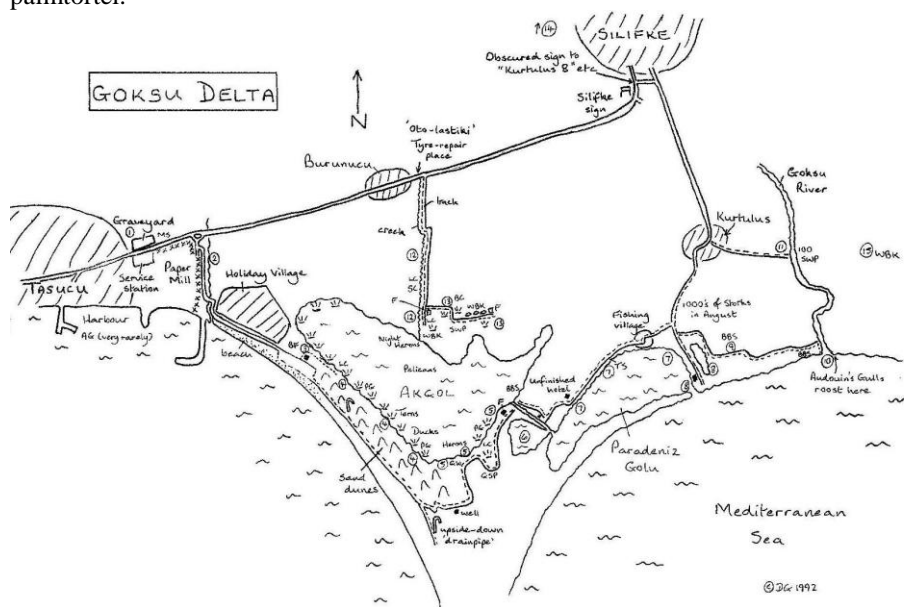
Onderweg zagen we wel de eerste hop en kuifleeuweriken, op de mussen na, de meest voorkomende soort in dit deel van Turkije. De autosnelweg loopt tot voorbij Mersin en is een prachtige 2 x 3-baansweg met heel weinig verkeer. Het laatste stuk was ook goed te doen maar wel met veel stoplichten in de stadjes waar je doorheen komt.

We boekten een kamer in het Lades Motel, bekend van de vele vogelreisverslagen. Het is een eenvoudig hotel maar de vriendelijke eigenaar spreekt goed Engels, de kamer heeft een balkon en uitzicht op zee. Er is een airco en je kunt er vroeg ontbijten.

13 september.

Voor het ontbijt hebben wij kort de heuvels ten westen van Tasucu verkend, deze beginnen al een paar honderd meter voorbij het hotel. Al snel zagen wij hier de eerste **Arabische buulbuuls** en een **rotsklever**. Tijdens het ontbijt op ons balkon met uitzicht op zee vloog een kuifaalscholver voorbij en zat op het dak van de burens een palmtortel.

Deze eerste vogeldag wilden we besteden aan een verkenning van het gebied en zijn we begonnen in het landbouwgebied ten noorden van het vakantiedorp. Hier zaten veel oostelijke valse spotvogels, grauwe klauwier en zuidelijke klapnetters, er was ook veel trek van oever- en boerenzwaluwen. Via het vakantiedorp kwamen wij aan de zuidkant van het meer Akgol en bij de uitzichttoren.

Het was inmiddels erg warm en dat was waarschijnlijk de reden dat er weinig beweging was op het meer, wel zagen wij er **2 grijskoppurperkoeten** en een witvleugelstern (DG25-4). De weg die tussen de 2 meren doorvoert is recent opgehoogd (ca. 40 cm boven mv.) en is goed te berijden al moet je er geen tegenligger ontmoeten, de weg is erg smal. Op sommige plekken is het meer goed te overzien maar wat er aan eenden zat was meestal niet te determineren, te ver weg, wel heel veel meerkoeten, > 1000 st. Aan de zuid- oostkant van meer Akgol zaten de enige (4) rosse pelikanen van de reis (DG25-5), flamingo's, veel grote en kleine zilverreigers, purper- en blauwe reigers. Bij het meer Paradeniz golu zaten **1 Audouins- en 4 dunbekmeeuwen** (DG25-7). We hebben hier geprobeerd bij het strand te komen maar dat lukte niet.

Een van de mooiste gebieden vonden wij het gedeelte ten zuid- oosten van Kurtulus. Er lopen enkele goed te berijden zandwegen door het gebied tot aan het strand en de Goksu rivier, maar om bij de monding van de Goksu te komen moet een flink stuk gelopen worden en wij besloten dit voor de volgende dag te bewaren. In dit gebied (DG25-9-10) zagen we een **Lannervalk** met prooi en een **zwarte frankolijn** die een 50 m. voor de auto het pad overstak. Toen wij een stukje het gebied inliepen stootten wij nog een **kwartel** op en zagen we ook een **gestreepte Prinia**. Bijzonder was dat de laatste duinenrij vol stond met bloeiende zeenarcis. We zagen deze dag ook veel ijsvogels, tientallen, en in het hele gebied.

z.o- kant van Akgol golu
14 september.

Opgehoogde weg

Zeenarcis (Pancratium maritimum)

Deze dag wilden we beginnen op het pad dat naar de noordkant van het meer Akgol (DG25-12-13) voert. Dit pad was in eerste instantie lastig te vinden. Het tractorbanden- centrum is er nog steeds maar valt niet zo op tussen de andere bedrijven die er inmiddels zijn. Bovendien is het reclamebord vernieuwd en vooral opvallend is

de in grote letters uitgevoerde naam Hankook, waarschijnlijk een bandenmerk. Komend uit Tasucu is het beter om op het plaatsnaambord Ulugoz te letten, 20 m. ervoor kan je rechts het pad inrijden.

Vanuit Silifke komend is het ca 300m voorbij het Alpet benzinstation maar je moet vanwege de middenberm toch verder doorrijden om te kunnen keren. Het eerste deel van het kanaaltje is geheel dichtgegroeid en niet zo interessant want wat er zit krijg je toch niet of moeilijk te zien. Anders is het met het laatste deel, open stukken met veel drijfplanten, dus veel belovend voor kleine rallen. Aan het eind staat een klein en erg gammal uitzichtplatform vanwaar je een aardig zicht hebt op het noordelijke deel van het meer maar veel leverde dat niet op. Vanwege de kans op kleine rallen besloten we dan ook om hier in ieder geval tegen de avond terug te komen. We zagen overigens wel de enige **Smyrna ijsvogel** van de reis, nog een **grijskoppurperkoet** en kwamen er 20 wespendienven over. Daarna zijn we via Kurtulus naar de monding van de Goksu rivier (DG25-10) gegaan.

Het is niet mogelijk om direct langs de rivier naar de monding te lopen, er is teveel struikgewas waar je niet doorheen komt. Daarom hebben wij een 300 m. voor de rivier de auto geparkeerd en zijn we dwars doorgestoken naar het strand. Onderweg zaten bij een plas die voor het grootste deel droog stond **4 woestijnplevieren**.

Via het strand was het geen probleem om bij de monding te komen en het was de moeite waard. Toen we dichterbij kwamen vloog er een **zwarte frankolijn** vlak voor onze voeten op en op de zandbank in de monding van de rivier zaten o.a. **5 Adouins-**, **3 dunbekmeeuwen**, **1 breedbekstrandloper** en strandplevieren.

Terug in Kurtulus zijn we naar de brug over de Goksu rivier gereden om te proberen via de andere kant naar de monding te rijden maar dat is niet gelukt, het pad werd te slecht. Inmiddels was het tijd om terug te gaan naar de plek waar wij 's ochtends waren begonnen (DG25-12-13). We zijn eerst het pad ingegaan waar in het verleden wel breedbekstrandlopers zijn gezien (DG25.13). Wij begonnen hier met een gestreepte Prinia en verderop werd onze aandacht getrokken door een groep koereigers. Behalve deze reigers zaten er ook **> 10 breedbekstrandlopers**, watersnippen en **4 woestijnplevieren**. Bij het kanaal hadden wij ook succes, we konden lange tijd vanuit de auto een juv. **klein waterhoen** volgen die aan de andere kant aan het fourageren was en dat op ca. 10m afstand! Aan het eind van het kanaal zagen wij nog 2 adults. In de schemer vlogen **4 kwakken** over.

15 september.

Na twee dagen in de delta wilden we eens wat anders en hebben wij deze dag een rondje door de Taurus Mountains gemaakt. Dat voerde via Silifke, Demircik, Kirobas, Mut en weer terug naar Silfke, door een prachtig landschap. Bij de eerste stop hadden we al een paartje **blauwe rotslijsters**, **2 Turkse boomklevers**, **6 rouwmezen**, de eerste **maskerklauwieren** en **2 rotsklevers**. Bij Olba hebben we de tempelruïnes bezocht wat zeker de moeite waard was. Of er veel aan behoud ervan wordt gedaan betwijfel ik. Ook onderweg zagen wij al prachtige dingen waar de bomen doorheen groeien, het zal wel een kwestie van geld zijn.

Hier hoorden wij een geluid dat wij al eerder hadden gehoord en niet thuis konden brengen. Uiteindelijk ontdekte Ab dat het een Perzische eekhoorn was die zat te gillen! Op de ruïnes zat ook hier weer een paartje **blauwe rotslijsters**. Weer verder en hoger in de bergen zaten op een omgeploegde akker **6 bruinkeelortolanen** en **25 rotsmussen** en leverde een gele kwikstaart strijd met een volwassen **vogelspin**.

Met de vele stops, overigens wel goed voor **2 schreeuwarenden** en **1 steppebuizerd**, vloog de tijd voorbij en het was jammer dat wij op het traject Mut – Silifke geen tijd meer hadden om in de canyon af te dalen want dat moet zeker de moeite waard zijn.

Het schemerde al toen wij op de weg van Silifke naar Tasucu langs het kanaal kwamen waar wij een dag eerder het klein waterhoen hadden gezien en natuurlijk moesten wij nog een poging wagen. Wij kwamen net aan toen een **woudaapje** langs vloog en tegenover de auto in de rietkant ging zitten, ook het **klein waterhoen** kwam weer te voorschijn en dat was meer dan wij gehoopt hadden. Terugrijdend langs het kanaaltje zagen we nog een steenuiltje op het dak van een schuur.

16 september.

Reisdag van Tasucu naar Birecik, afstand ca. 500 km. De snelweg begint op een 15 km. voor Birecik dus dat schoot snel op. Het was weer opvallend hoe weinig verkeer er was, te vergelijken met de drukte die je bij ons hebt op een zondagmorgen om 05.00 uur. We boekten een kamer in het motel Mirkelam vlak voor de brug, eenvoudig maar wel met airco. Je hebt hier wel veel last van het verkeerslawaai van de D400 en het benzinstation voor de deur. Tip: vraag een kamer aan de achterzijde, deze zijn groter en je hebt minder last van het verkeer, wij kwamen hier te laat achter. Overigens, aan het vervolg van de autosnelweg wordt hard gewerkt dus over een paar jaar zal het hier veel rustiger zijn.

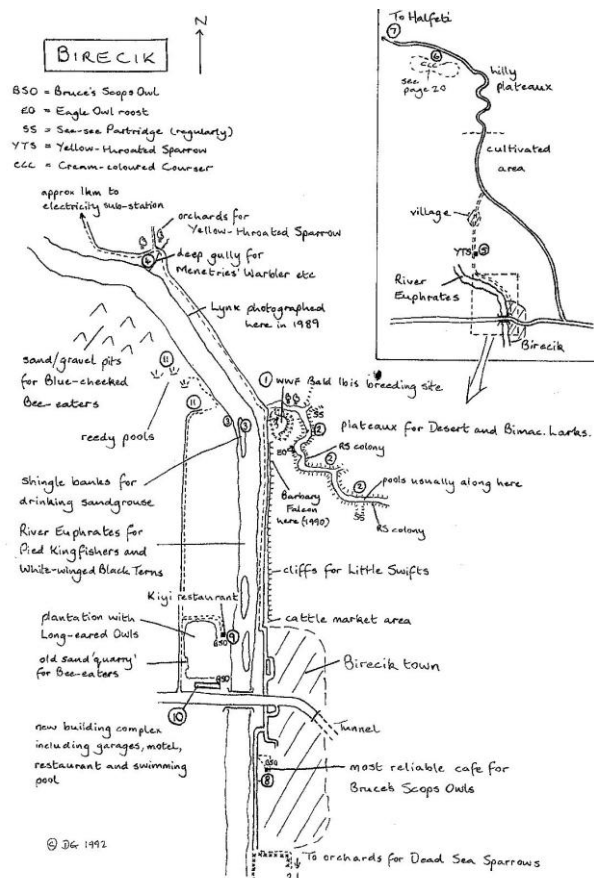

Brug over de Euphraat

Er was nog voldoende tijd om in de bekende theetuin (DG21-8) naar de gestreepte dwergooruil te gaan zoeken maar helaas..., na anderhalf uur en 1 ransuil zijn we maar naar de **kaalkopibissen** gegaan (DG21-1). Dit viel zwaar tegen, een grote kooi tegen de rotswand waar zo'n 100 stuks in zaten, een triest gezicht. Wij begrepen dat er nog 5 waren die met een zender uitgerust zijn en die vrij rond moeten vliegen maar die hebben we niet gezien. De beheerder vertelde dat van de groep die de afgelopen winter naar Egypte was vertrokken er geen een is teruggekomen. Boven de rivier de Euphraat vlogen opvallend veel oeverzwaluwen.

17 september.

Ontbijten was in het motel niet mogelijk, wel in het cafetaria onder het motel maar wat daar aangeboden werd leek in niets op wat wij gewend zijn. Daarom hebben wij bij de eerste de beste bakker in Birecik broodjes gekocht en daar ook opgegeten, met een glas thee erbij kostte dit 3 tlr. Vervolgens zijn we eerst aan de oostkant van de Euphraat richting de ibissen gereden en net voorbij de bebouwing van Birecik zagen wij langs de rotswand **24 huisgierzwaluwen** rond hun nesten vliegen. Wij hadden verwacht dat de zwaluwen al vertrokken waren en wellicht waren dit de laatste. We zijn verschillende keren gestopt om de oevers af te zoeken, naast **4** overvliegende **zwartbuikzandhoenders** zagen we **1** **Armeense meeuw** tussen de vele geelpootmeeuwen. Interessant was de wadi die direct naast de ibissenkolonie begint (DG21-2), eerst is hier alleen maar rotsooi te zien maar zodra je achter de huizen komt ben je in een prachtig stuk natuur. Hier kwamen we ook 4 Franse vogelaars tegen, de enige vogelaars die wij de hele reis hebben gezien. Ab zag er een **Perzische woestijnpatrijs** en naast 10 oostelijke blonde tapuiten en weer veel valse spotvogels scoorden we de eerste **grote rotsklever**. Omdat we er toch bijna langskwamen hebben we de theetuin nog eens bezocht om naar de gestreepte dwergooruil te zoeken maar ook nu zonder succes helaas.

Theetuin in Birecik

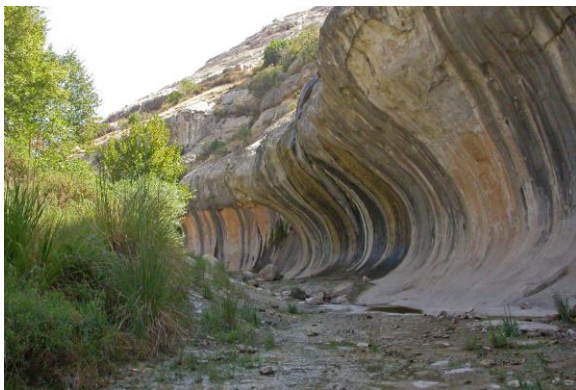

De wadi achter het Ibissencentrum

Die middag zijn we nog even naar het gebied aan de westzijde van de Euphraat gegaan (DG21-11). Dit is een landschap vol bergen grind en gaten waarin water en dit allemaal als gevolg van zandwinning. Sommigen gaten zijn er al zo lang dat er veel begroeiing rondom is ontstaan en dat moet interessant zijn voor vogels. Het was echter erg warm, de thermometer gaf 46 graden C. aan, en we besloten dit 's ochtends vroeg nog eens over te doen. 's Avonds zijn we in het Kiyi restaurant gaan eten, een aanrader.

18 september.

Deze dag gingen wij naar Halfeti dat ca. 50 km ten noorden van Birecik ligt. Dave Gosney schrijft er niet veel over maar uit verschillende reisverslagen op het internet blijkt dat het gebied zeker de moeite van het bezoeken waard is. De rit er naartoe is alleen al de moeite waard vanwege het bijzondere landschap. In de boomgaarden zitten veel **Syrische bonte spechten** en ook hebben wij er veel **maskerklauwieren**, **> 20 grote rotsklevers** en een prachtige **arendbuiser** gezien. Je hebt 2 Halfeti's, een nieuw in de heuvels dat er maar troosteloos uitziet, en een oud dat grotendeels in het stuwmeer is verdwenen. Als je het oude Halfeti binnen rijdt en je de keus hebt of verder naar beneden naar de haven of licht omhoog het dorp in te rijden, doe dan het laatste. De straat wordt op een gegeven moment zo smal dat je er met de auto maar net doorheen kan. Op een gegeven moment zie je borden met (vertaald) vogelboulevard en die volg je dan uiteraard. Aan het eind is een klein parkeerplaatsje, net voldoende groot om te kunnen keren als je weer terug gaat. Je bent hier bij een zijarm van het meer en naast **dwergaalscholvers** zagen wij hier **4 wiewalen** en enkele **bijeneters** die, net zo als je vaak bij zwaluwen ziet, al vliegend water schepten om te drinken of om af te koelen.

Wadi bij Halfeti

Gebied ten zuiden van Halfeti

Als je hier verder loopt kom je in een wadi waar nog water doorheen stroomt. In de kleine poeltjes, meestal niet groter dan 10 m² en 30 – 50 cm diep, zitten visjes van wel 7 cm en ook krabbetjes. Het contrast met de omliggende heuvels, dor en met weinig begroeiing, is groot maar het is er prachtig. Behalve grote rotsklevers zagen wij hier ook een **Aziatische steenpatrijs**. De terugweg hebben wij al pionierend, wat betekent weggetjes nemen die het gebied ingaan en dan maar afwachten wat je tegenkomt, afgelegd.

Dit leverde mooie soorten op als **1 rode rotslijster** dicht bij de auto en **14 kalenderleeuweriken**, **9 woestijnleeuweriken**, **>100 kleine kortteenleeuweriken**, **> 20 duinpiepers**, **5 Finsch tapuiten** en **1 woestijnvink**. Op de terugweg hebben wij bij Birecik nog een poos naar de rotsduiven (>1000) staan kijken die tegen de rotswand aan zaten.

19 september.

Voordat wij gingen verkassen naar Karatas zijn we naar het gebied van de grindbergen en plassen gegaan aan de westelijke oever van de Euphraat (DG21-11). Zodra wij langs de rivier kwamen werd onze aandacht getrokken door 2 kleine zilverreigers die aan de overzijde zaten en toen wij beter keken ontdekten wij ook **3 sporenkieviten**. Behalve de sporenkieviten zagen wij hier ook **3 witbuikzandhoenders** (overvliegend) en **4 bonte ijsvogels** (waarschijnlijk 2 adults en 2 juveniels) die op een gegeven moment ca. 10 m. boven ons hoofd rondcirkelden en dat tegen een staalblauwe lucht, een beeld om nooit meer te vergeten. Verder rijdend langs de oever stootten wij **4 zwartbuikzandhoenders** op die even met de auto meevlogen, prachtig om te zien. In een van de plasjes zat een **woudaapje** die zich mooi liet bekijken, verder nog **2 gestreepte prinia's** en nog **2 bonte ijsvogels**. Bij de grindbergen zat een groep van **70 vale woestijnvinken**, een 20-tal **Moabmussen** en **> 50 zomertortels**.

Rond 10.00 uur vertrokken wij richting Karatas, boven de snelweg cirkelden > 100 zwarte wouwen en dat beloofde wat voor de dag dat wij bij Yumurtalik roofvogeltrek zouden gaan bekijken. Bij Ceyhan hebben we de snelweg verlaten en zijn wij binnendoor over Doruk en Kaldirim naar Karatas gereden. In Doruk hebben wij wel naar de juiste richting moeten vragen wat op zich al een verhaal apart was. In het plaatselijke theehuis ter grootte van een garagebox en met een paar wrakke stoelen en 1 tafeltje en onder het genot van een glas thee en een blikje Cola probeerde men ons in zeer gebrekkig Duits uit te leggen hoe we moesten rijden wat niet erg lukte. Op een gegeven moment kreeg ik een mobieltje in mijn handen gedrukt en had ik een redelijk Engels sprekende plaatsgenoot aan de lijn. De man vertelde dat de weg heel slecht was en dat het beter was terug te gaan en via de snelweg en Adana naar Karatas te rijden. Volgens een van de aanwezigen viel het echter wel mee en eigenwijs als we zijn besloten wij het er maar op te wagen. Gelukkig had de laatste man gelijk en was de rit door de heuvels zeer de moeite waard vanwege het bijzondere landschap.

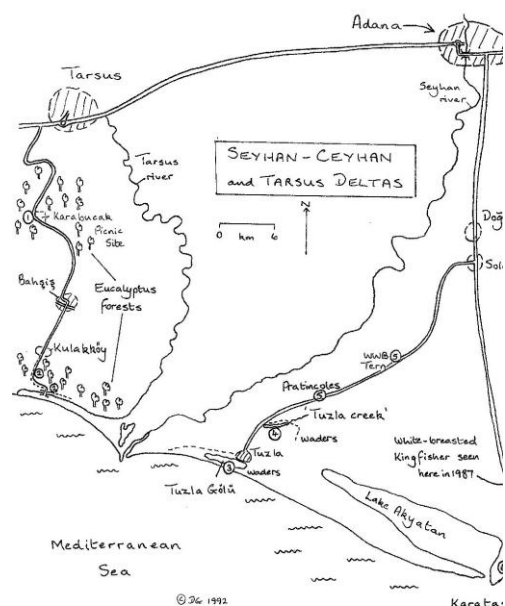

In het eerstvolgende dorp wisten wij opnieuw niet hoe verder te rijden maar was een Turkse man zo vriendelijk om, vooruitrijdend op zijn motorfietsje, ons naar de juiste weg te brengen. Onderweg zagen wij nog **1 visarend**, **1 arendbuizerd**, **1 boomvalk** die een kortteenleeuwerik sloeg en de eerste **4 vorkstaartplevieren**. In Karatas boekten we een kamer in hotel/pension Baris, ook weer met airco en met uitzicht op zee. Het motel bevindt zich aan het eind van de hoofdstraat rechts, net voor de "boulevard", en de kamer met eigen douche en toilet deed zeker niet onder voor die in de eerdere motels waar wij logeerden, kosten na wat afdingen 40 tlr. Broodjes moesten wij bij de bakker aan de overkant halen.

20 september.

Deze dag zijn hebben wij het gebied ten westen van Karatas bezocht, o.a. de meren Akyatan Golu en Tuzla Golu. Wij hebben eerst geprobeerd of wij langs de zuidkant van Akyatan Golu konden rijden maar dat was niet mogelijk (DG29-6). Opvallend waren de vele onafgebouwde vakantiehuizen/resorts, men was vaak niet verder gekomen dan een mooie entree en 1 redelijk afgebouwde villa, de rest was blijven steken bij de fundering. Wij hebben het vermoeden dat middels een mooie prospectus en een eerste aanzet van de bouw, de projectontwikkelaar voldoende kopers had gevonden die een flinke aanbetaling hebben gedaan en dat hij daarna met de noorderzon is vertrokken. Toen we over de weg van Karatas naar Adana reden vloog er een man **zwarte frankolijn** over die op 30 m. naast ons in het bouwland ging zitten. De noordkant van het meer is lastig te bereiken, de weg die hier loopt is te ver verwijderd om te kunnen zien wat er zit, wel zaten er aardig wat flamingo's.

Tuzla Golu is wat dat betreft interessanter, aan de zuid - oostkant (DG29-3) loopt een zandweg die bijna tot aan het eind gaat. Je kunt dan niet verder rijden dus moet je dezelfde weg terug maar dit is zeker de moeite waard.

Er zaten veel flamingo's en grote sterns en ook zagen wij hier **1 Griekse spotvogel** van heel dichtbij. Vooral de grootte was opvallend, bijna het formaat van een zanglijster. Ook de noordoostkant van het meer is goed te bereiken, hier zagen wij ondermeer **>100 steltkluten**, **>100 strandplevieren**, **>10 krombekstrandlopers**, **> 100 kleine strandlopers**, **4 Temmincks strandlopers**, **27 poelruiters**, **> 250 dunbekmeeuwen** en ca. **60 witvleugelsterns**.

Langs de weg naar Solakli vlogen ter hoogte van DG29-4 een tiental vorkstaartplevieren en verderop, ongeveer ter hoogte van DG29-5, zagen we een perceel waarop koereigers zaten. Via een zijweg naar een groot, bijna industrieel veebedrijf waar de koeien onder een afdak stonden, konden wij dichterbij komen.

Het land waarop de reigers zaten was geploegd en stond gedeeltelijk onder water. Ongelooflijk was het aantal gele kwikstaarten (ca. 1000) op het perceel maar het meest bijzonder waren toch wel de **118 sporenkievit**, de **112 vorkstaartplevieren** en heel veel **Balkankwikstaarten**. Ook bijzonder was nog de vr. **steppekiekendief** die wat verder voorbij vloog.

21 september.

Het plan was om deze dag de roofvogeltrek te gaan bekijken bij Yumurtalik. Het weer was inmiddels veranderd, bewolkt en minder warm en dus eigenlijk niet zo geschikt voor de roofvogeltrek. We zijn desondanks toch maar die richting uitgegaan. Nu wel de "snelle route" via Adana en de autosnelweg genomen maar toch nog goed voor 2 uur rijden. Het ligt voor de hand dat je ten noorden van de heuvelrug met uitzicht over de vlakte de meeste kans hebt. Daarom zijn wij, zodra wij de autosnelweg hadden verlaten bij de eerste afslag in oostelijke richting gereden. Via Kurtkulagi kwamen wij uiteindelijk bij Botas waar je de aanlandingspieren hebt waar olietankers de olie laden die via pijpleidingen uit Rusland aangevoerd wordt maar dan zit je al aan de zuidelijke kant van de heuvels. Niet de meest geschikte plek voor roofvogeltrek dus zijn we daarom maar weer in de richting van Kurtkulagi gegaan. Voordat wij echter de heuvelrug waren overgestoken zagen we een groepje **zwarte ooievaars** opvliegen. De lucht brak op dat moment en dat zal de reden geweest zijn dat zij de lucht ingingen. Het groepje werd een groep van 250 – 300 stuks, waarschijnlijk hadden zij overnacht op de landbouwgronden onderaan de heuvels. We hebben snel een hoger punt opgezocht en zagen toen binnen een uur tijd zo'n **1390 zwarte ooievaars** voorbijkomen en ook **2 zwarte vrouwen**, **3 schreeuwarenden**, **3 slangenarenden**, **3 arendbuizerds**, **30 wespandieven**, **5 steppebuizerds**, **14 balkansperwers**, en **3 kleine torenvalken**. Toen trok de lucht weer dicht en was het over en uit wat de trek betrof.

Het volgende doel was proberen om de monding van de Ceyhan te bereiken. Aan de noordkant was er geen mogelijkheid maar direct over de brug (dus de zuidzijde) is er een pad dat zo'n 10 km het gebied invoert. Je komt weliswaar niet bij de monding van de rivier maar het is wel een wondermooi gebied.

Vissershaven van Yumurtalik

Op een gegeven moment zaten er **2 vr. zwarte Frankolijnen** op ca. 10 m. afstand van de auto die we lang hebben kunnen bekijken voordat zij uit het zicht verdwenen. De weg werd na ca. 1 km te slecht om door te rijden en moesten wij omkeren. Op dit punt kwam uit het niets een tractor met 3 Turkse mannen erop aanrijden, een reden voor ons om haast te maken zodat wij niet in hun stofwolk terug zouden moeten rijden. Kort nadat we de plek van de Frankolijnen waren gepasseerd, klonken er een paar gewerschoten en zagen we nog een van de Frankolijnen ter aarde storten. De jagers reden met hun tractor dwars door het gebied en schoten alles naar beneden wat door hen werd opgejaagd.

Niet veel verder vloog een **grauwe kiekendief** en zagen we ook een grote geheel blauwe valk. Het was zeker geen man Roodpootvalk, deze was een stuk groter en ook de vlucht was anders. Het was man **Woestijnvalk!** Die dag hadden wij ook nog **5 scharrelaars**, **> 50 roodstuitzwaluwen** en de meeste **Isabeltapuiten**, **> 40 stuks**, de Isabeltapuit was overigens wel de meest voorkomende tapuit.

22 september.

Het heeft die nacht zwaar geonweerd en geregend en Karatas heeft urenlang zonder stroom gezeten. Over het algemeen zijn de doorgaande wegen in Turkije in goede staat maar kom je daarbuiten dan zijn het veelal zand- of kleiwegen. Het was dus te verwachten dat deze paden nu onberijdbaar waren geworden. We wilden nog eens terug naar de plek van de sporenkieviten en de vorkstaartplevieren en hebben toch nog geprobeerd om “binnendoor” te gaan, dit was echter niet mogelijk, de auto glibberde alle kanten uit. Via de normale weg was het geen probleem. Op de bewuste plek (DG29-5) waren de meeste **sporenkieviten** verdwenen. Er zaten er nog **7**, maar de **vorkstaartplevieren** waren nog goed vertegenwoordigd, **98** stuks. Verder nog **4 Temmincks strandlopers**, **> 25 bosruiters** en **> 10 kemphanen**. Tussen de vele gele kwikstaarten zagen we nu ook **2 grote gele kwikstaarten** en **2 citroenkwikstaarten**. Vandaag was het ook de dag met de meeste **Aziatische buulbuuls**, **> 30** stuks en **Spaanse mussen**, **> 250** stuks. Daarna zijn we teruggereden naar het motel en hebben het de rest van de dag maar rustig aan gedaan. We hebben nog geprobeerd de auto wat schoon te maken maar dat was onbegonnen werk.

23 september.

Ook deze nacht heeft het weer geregend en geonweerd en zat Karatas weer uren zonder stroom maar aangezien het de dag van de terugreis is maakte dat niets meer uit. We hebben geboft dat het weer pas de laatste dagen veranderde want veel van de plekken waar wij zijn geweest zullen nu onbereikbaar zijn. Om 0.900 uur waren we bij het vliegveld in Adana en na een telefoontje kwamen al snel 2 mannen van Decar om de auto op te halen, dat de auto er zo smerig uitzag was gelukkig geen probleem. De vlucht verliep voorspoedig en rond 16.00 uur waren wij weer op Schiphol waar we werden afgehaald door de liefhebbende echtgenote van Ab.

Moskee in Adana

Resumerend :

Het was een mooie reis, veel nieuwe soorten gezien. Helaas niet de marmereend en de witkopeend die ook hoog op ons lijstje stonden maar wat te denken van de klein waterhoentjes, de woestijnvalk, de zwartbuik- en witbuikzandhoenders, Smyrna- en bonte ijsvogels, sporenkieviten, vorkstaartplevieren, woestijnplevieren, breedbekstrandlopers, zwarte Frankolijnen enz. enz. (zie soortenlijst)

Het weer werkte mee, het was wel warm maar daar hebben wij toch niet veel hinder van gehad. Op de dag dat vogeltrek op ons programma stond was het wat minder, maar als je binnen 1 uur bijna 1400 zwarte ooievaars ziet overtrekken heb je toch niets te klagen.

Onze voorbereiding was summier en bestond uit vliegtickets en autohuur regelen. Logies zouden wij ter plekke wel zien en dat was ook geen probleem. De plaatsen die wij wilden bezoeken hebben wij uit het gidsje van Dave Gosney en uit reisverslagen op het internet gehaald, en verder hebben wij ons ook vaak door onze intuïtie laten leiden wat vaak verrassende resultaten opleverde. Landschappelijk gezien waren de beide delta's (die van de

Goksu en de Ceyhan) erg mooi en ook het gebied rond Birecik en Halfeti was bijzonder fraai, vooral de wadi's. De Turkse bevolking is erg vriendelijk en behulpzaam maar dat wisten wij al van een vorige reis. Wat de accommodatie in deze gebieden betreft is er niet zoveel keus maar de motels/pensions waarin wij verbleven voldeden prima. Enne..., neem altijd Immodium mee want dat zal je nodig hebben.

Wat algemene informatie:

Wij hebben gebruik gemaakt van "Finding Birds in Turkey, Ankara to Birecik" van Dave Gosney en voor zover mogelijk wordt als plaatsaanduiding in de tekst van het verslag de betreffende pagina en nummeraanduiding van deze gids gebruikt, vb. (DG25-6).

De vetgedrukte vogelnamen waren voor mij de highlights van de dag.

Voor een 2- persoonskamer betaalden wij 40 – 50 Turkse lyra

Avondeten kostte tussen de 24 en 40 lyra voor 2 personen.

Benzine was vrij duur, 3.30 lyra/l en de koers van de lyra was 1.723. Wissel geen geld op het vliegveld, er wordt > 4% kosten in rekening gebracht, het best zijn de pinautomaten.

Turkish Airlines is een prima maatschappij om mee te vliegen, wij betaalden voor een retourtje € 447,48 en ook Decar heeft een goede auto geleverd , € 436,95 voor 11 dagen.

De meeste kosten gaan dus in de vliegreis en de autohuur zitten en natuurlijk ook in de benzine voor de auto.

Naar schatting hebben wij zo'n 2500 km afgelegd.

Mocht je meer willen weten mail mij dan, a.bijl1@upcmail.nl

Ab vraagt de weg

Aad in de wadi bij Birecik

Veel leesplezier.

Verslag: Aad Bijl

Soortenlijst: Ab Steenvoorden

Oktober 2008